

„Køglebninger af Metal“, idet en Bræddeomklædning i en Afstand af 9 Tommer fra førstnævnte maa anses for tilstrækkeligt beskyttende, hvorimod Metal-Køglebninger antages at burde omgives med en Kasse i 24 Tommers Afstand. Det andet Stykke i § 2 er hentet fra Brandsforordningen af 1ste November 1805 §§ 2, 4 og 5, idet Bestemmelsen dog er funden at burde indskrænkes til at gjælde for Stalbe eller andre Steder, hvor Hø, Halm eller andre letsængelige Gjenstande opbevares, efter som Brandsforordningens videregaaende Bestemmelse antages overflødig og ialtsald uoverholdelig, ligesom den ogsaa er modificeret ved Placat af 27de September 1811, der med visse Indskrænkninger tillader Brugen af Gløder paa Jernplader i Gaarde under aaben Himmel. Paragraphens tredje Stykke maa efter en af Bestyreren af Kjøbenhavns Gasværk afgiven Erklæring anses nødvendig for at forebygge Explosioner og Ibebrandstilfælde ved Antændelsen af den af utætte Gasledninger udstrømmede brændbare Luft. Det fjerde Stykke er taget af Forordningen af 1ste November 1805 § 15, sidste Punktum. De i femte, sjette og syvende Stykke indeholdte Forbud ere begrænsede paa den angivne Maade, navnlig af Hensyn til at Loven er paatenkt at skulle omfatte hele Stadens Grund, hvorfor det i Forordningen af 1ste November 1805 § 5 indeholdte ubetingede Forbud mod at styde eller kaste Raketter ikke kunde bibeholdes, ligesom Antændelse af Halmtynger m. m. fandtes at burde betinges af Politiets Tilladelse, idet Commissionen gaar ud fra, at Politiet i fornødent Fald vil forhandle med Brandvæsenet forinden Tilladelsen meddeles.

§ 3 henviser til Havnereglementets Bestemmelser med Hensyn til Brugen af Ild og Lys ombord i Skibe i Havnen, da en Optagelse i Loven af disse Bestemmelser, der ikke vedkomme Stadens Indvaanere i Almindelighed, ikke antages nødvendig.

Anvendelsen af flyttelige og midlertidige Ildsteder under aaben Himmel er i § 4 underkastet de Forsigtighedsregler, Brandvæsenet

maatte foreskrive. Efter Commissionens Formening vil den fornødne Betryggelse mod Ildsfare kunne opnaaes ved denne Bestemmelse, uden at det er nødvendigt at gjøre Brandvæsenets eller Politiets Tilladelse til en Betingelse for Afbenyttelsen af disse i mangfoldige Tilfælde nødvendige og ingen særdeles Brandfare medførende Apparater.

Til §§ 5—7.

Da Commissionen er gaaet ud fra, at den ved Brandsforordningen af 1805 § 58 paabudne aarlige Brandinspektion fremtidig skal bortfalde, og det saaledes kun Leilighedsviis — og da navnlig i Tilfælde af Ibebrand — vil blive opløst, at Ildsteder, Skorstene og Røkelovnsrør ikke ere behørigt rensede, har det været nødvendigt nøie at bestemme, hvem Ansvaret for Rensningen paahviler, for at dette i paafølgende Tilfælde kan gjøres gjældende og medføre Straf for Vedkommende. De i saa Henseende indeholdte Bestemmelser i §§ 5 og 6 fordele Ansvaret mellem Huseieren, Leieren og Skorsteenskeieren paa en med Forholdets Natur stemmende Maade.

De specielle Bestemmelser i § 5 om, hvor hyppigt Skorstene skulle reengjøres, ere optagne efter Brandcommissionens Bekjendtgjørelse af 6te August 1861.

Til §§ 8—12.

Om Oplag af brændbare og brandfarlige Stoffer indeholdes de nugældende Bestemmelser i Forordningen af 1ste November 1805 §§ 23—26 og § 28, Placat af 4de October 1811, Placat af 21de Februar 1828, Placat af 29de Januar 1841, Placat af 27de Mai 1846 og Bekjendtgjørelse af 11te April 1863. Disse Bestemmelser ere tilbeels forældede og navnlig altfor strenge, og Commissionen har derfor fundet det rettest at sammenbrage og omarbejde dem. Ved de enkelte Paragrapher bemærkes derhos Følgende:

§ 8. Ligesom det ubetinget bør være tilladt at oplægge alt Slags Brændsel, Tommer og Brædder i Huus, saaledes findes der in-